

Hajnówka, dnia 2021-08-12

Wg rozdzielnika

HK.9011.71. 2021

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Hajnówce na podstawie opinii Komisji ds. Zagrożeń Środowiskowych RSE przekazuje do wiadomości i wykorzystania informacje dotyczące zagrożenia sanitarnego związanego z występowaniem dzikich gołębi na terenie miast.

U dziko żyjących gołębi miejskich częstość infekcji mikroorganizmami potencjalnie chorobotwórczymi dla człowieka jest zróżnicowana w zależności od miejscowych warunków, a lokalnie może osiągać wysokie wartości. Mimo powszechnego występowania tych ptaków w bezpośredniej bliskości siedzib ludzkich, ryzyko przeniesienia patogenu z dzikich gołębi i ich odchodów na człowieka oceniane jest w świetle doniesień w piśmiennictwie jako niskie. Dotyczy to populacji ogólnej, ryzyko to jest natomiast znacznie wyższe w przypadku osób z głębokim upośledzeniem odporności. Najczęstszymi czynnikami etiologicznymi zakażeń przenoszonych z dzikich gołębi na ludzi są *Chlamydophila psittaci* i *Cryptococcus neoformans*. Dziko żyjące gołębie bywają atakowane przez liczne ektopasożyty, zaliczane do pajęczaków i owadów, które żywią się krwią zwierząt stałocieplnych. Część z nich może być powodem inwazji u człowieka. Największe zagrożenie dla ludzi stwarzają obrzeżki, czyli kleszcze gołębie, z uwagi na możliwość powodowania burzliwych reakcji anafilaktycznych. Sąsiedztwo gniazd dzikich gołębi może przyczyniać się także do występowania egzogenego alergicznego zapalenia pęcherzyków płucnych, występującego jednak rzadko u osób nie będących hodowcami gołębi. Występowanie i rozpowszechnienie danego mikroorganizmu chorobotwórczego u dzikich gołębi nie jest równoznaczne z ryzykiem zakażenia u ludzi, które poza grupą osób z upośledzeniem odporności oceniane jest jako niskie lub wręcz nikłe.

Przypadki takie zdarzają się nawet w warunkach szpitalnych, a także w innych obiektach takich jak domy pomocy społecznej, zakłady opiekuńczo-lecznicze, domy seniora, hospicja, w których przebywają osoby w podeszłym wieku, obarczone licznymi chorobami przewlekłymi i z obniżoną odpornością w sytuacjach, gdy miejsca gniazdowania gołębi znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie sal chorych lub pomieszczeń mieszkalnych.

W związku z powyższym bardzo ważne jest zabezpieczanie budynków przed dostępem gołębi, w szczególności uniemożliwiając im przeniknięcie do nieużytkowanych przestrzeni, które gołębie mogą zasiedlać i wykorzystywać jako miejsca gniazdowania (nieużytkowane strychy, poddasza, szyby dźwigowe i wentylacyjne, balkony, tarasy, przybudówki). Poza usuwaniem gniazd dzikich gołębi z budynków niezbędne są też staranne prace remontowe, usuwające wszelkie nieszczelności, przez które mogą przenikać pasożyty, jak również eliminacja pasożytów z miejsc ich schronienia – szpar w podłogach, futrynach, szczelinach wokół miejsc zamontowania parapetów, progów, pod tapetami, panelami podłogowymi, boazerią, w szczelinach mebli, itp.

W związku z powyższym przypomina się właścicielom, posiadaczom i zarządcom nieruchomości o konieczności starannego wykonywania prac remontowych, usuwaniu wszelkich nieszczelności oraz zabezpieczeniu budynków przed dostępem gołębi, tak aby nie mogły one ich zasiedlać i wykorzystywać do gniazdowania.

Wiele sporów wywołuje praktykowane przez niektórych mieszkańców dokarmianie gołębi, z którym wiąże się rozrost liczebny populacji tych ptaków, liczne gromadzenie się w miejscach wykładania karmy i związane z tym zanieczyszczenie tych miejsc odchodami, jak również zwabianie insektów i gryzoni. Prawdopodobnie trudno będzie o egzekwowanie całkowitego zakazu karmienia dzikich gołębi, celowe jest natomiast wskazanie konkretnych miejsc, w których jest to szczególnie problematyczne i z tego powodu niepożądane. Do miejsc takich należą przede wszystkim tereny wokół obiektów szpitalnych, placówek opiekuńczych i leczniczych, obiektów oświatowo-wychowawczych, hoteli, placów zabaw dla dzieci, siłowni i obiektów sportowych na wolnym powietrzu, a także wybranych fragmentów ulic, skwerów, osiedli mieszkaniowych.

W powyższej kwestii nie istnieje żaden zakaz dokarmiania ptaków ustanowiony prawem, jednakże właściciele/zarządcy terenów w swoich wewnętrznych regulaminach porządku mogą wprowadzić zakazy pewnych zachowań uciążliwych dla ludzi.

Państwowy Powiatowy
Inspektor Sanitarny w Hajnówce
Julita Gierasimiuk
/dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymują:

1. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Hajnówce
2. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Siemiatyczach
3. Starostwo Powiatowe w Hajnówce
4. Gmina miejska Hajnówka
5. Gmina Hajnówka
6. Gmina Białowieża
7. Gmina Czeremcha
8. Gmina Czyże
9. Gmina Dubicze Cerkiewne
10. Gmina Kleszczele
11. Gmina Narew
12. Gmina Narewka
13. Spółdzielnia Mieszkaniowa w Hajnówce
14. Spółdzielnia Mieszkaniowa w Kleszczelach
15. Spółdzielnia Mieszkaniowa w Narewce
16. Własnościowo Lokatorska Spółdzielnia Mieszkaniowa w Narwi
17. Zakład Gospodarki Mieszkaniowej w Hajnówce
18. Ośrodek Opiekuńczy PKPS w Starzynie
19. Dom Opieki ELEOS w Trześciance nr 126
20. Dom Miłosierdzia „Samarytanin” w Hajnówce